

TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU

STALNA SLUŽBA U KARLOVCU

NA BROJ: St-2772/2018

Stečajni dužnik: Dom za starije i nemoćne osobe **MIRIN DVOR** u stečaju, OIB: **54517325953**, Radnička cesta br. 2, Klinča Sela

PODNEŠAK VJEROVNIKA

Primarno se ističe da vjerovnik koji je predložio održavanje ove skupštine nema potrebne glasove za njeno predlaganje. Odredbom čl. 104. st. 1. t. 4. Stečajnog zakona ("Narodne novine" br. 71/15, 104/17 i 36/22, dalje SZ) propisano je da će se skupština vjerovnika sazvati na obrazloženi prijedlog jednog ili više stečajnih vjerovnika koji ne pripadaju nižim isplatnim redovima, uz uvjet da zbroj njihovih tražbina na temelju ocjene suda prelazi dvije petine iznosa tražbina svih stečajnih vjerovnika koji ne pripadaju nižim isplatnim redovima. Odredbom čl. 137. st. 1. SZ-a propisano je da su stečajni vjerovnici osobni vjerovnici dužnika koji u vrijeme otvaranja stečajnog postupka imaju koju imovinskopравnu tražbinu prema njemu. Dakle, nisu ispunjene pretpostavke za sazivanje skupštine vjerovnika na prijedlog ovog stečajnog vjerovnika jer on nema 2/5 iznosa tražbina svih stečajnih vjerovnika. Naime, vjerovnik dužnika stječe položaj stečajnog vjerovnika podnošenjem prijave tražbine stečajnom upravitelju. Od tog trenutka vjerovnik je legitimiran u stečajnom postupku i ima svojstvo stranke.

Prema rješenjima ovog suda od 25.1.2021. i 8.6.2022. godine razvidne su prijavljene tražbine vjerovnika u ovoj pravnoj stvari, kao i priznate i osporene. Kako se sukladno čl. 104. st. 1. t. 4. SZ-a, skupština vjerovnika može sazvati na prijedlog jednog ili više stečajnih vjerovnika uz uvjet da zbroj njihovih tražbina prelazi 2/5 iznosa tražbina svih stečajnih vjerovnika, razvidno je da ovaj predlagatelj nema uvjeta za predlaganje ove skupštine pa je njegov prijedlog sud trebao odbiti odnosno odbaciti pozivajući se na odredbe stečajnog zakona. U ovom postupku su osporene tražbine određenih vjerovnika a što je razvidno iz rješenja ovog suda od 25.1.2021. i 8.6.2022. godine, po kojima su vjerovnici osporenih tražbina pokrenuli

parnice koje su u tijeku no valja istaknuti da činjenica osporavanja njihovih tražbina utječe samo na njihovo pravo glasa, ali ne i na pravo sudjelovanja na skupštini vjerovnika, kao niti na pravo da traže sazivanje iste (rješenje Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske posl. br. PŽ-4349/07 od 31. siječnja 2008.), stoga se zbroj tih i tih osporenih tražbina također treba uzeti u obzir kod utvrđivanja zbroja tražbina radi utvrđivanja uvjeta za osnovanost ovog konkretnog prijedloga vjerovnika za sazivanje predmetne skupštine vjerovnika.

Stoga je ova skupština sazvana protivno odredbama Stečajnog zakona što je nedopustivo.

DAKLE NUŽNO JE DA SUD PRIJE PRVOĐENJA SKUPŠTINE DANA 31.08.2023. PROVJERI I U UTVRDI DA LI JE PREDMETNA SKUPŠTINA VJEROVNIKA SAZVANA PO PRIJEDLOGU OVOG KONKRENTOG VJEROVNIKA SAZVANA SUKLADNO ODREDBAMA STEČAJNOG ZAKONA TE UTVRDI IZNOS SVIH TRAŽBINA I POTOM IZNOS TRAŽBINE VJEROVNIKA KOJI JU JE PREDLOŽIO TE EKSPPLICITNO UTVRDI DA LI NJEGOVA TRAŽBINA IZNOSI 2/5 IZNOSA SVIH TRAŽBINA (PRIZNATIH I OSPORENIH). Tek ukoliko utvrdi da njegova tražbina iznosi 2/5 iznosa svih ostalih tražbina postoje uvjeti za održavanje ove skupštine, u protivnom nema uvjeta i skupština se ne može održati.

Nadalje se ističe da je sud donio rješenje o prestanku rada ustanove unutar stečajnog postupka no ključno je i odlučno da nadležno upravno tijelo mora postupati u takvom slučaju sukladno odredbama Zakona o socijalnoj skrbi jer stečajni dužnik zbrinjava tj. pruža usluge smještaja svojim štićenicima koji se moraju zbrinuti prije prestanka rada ustanove.

Stoga konstitutivno rješenje o prestanku rada može proizvoditi pravne učinke samo kada se stvore uvjeti za isto, odnosno zbrinu svi postojeći štićenici ustanove sukladno odredbama čl. 239. Zakona o socijalnoj skrbi. Dakle, stečajnom dužniku (ustanovi) nisu prestala ovlaštenja i obveze iz socijalne skrbi, jer takvo rješenje nije donijelo nadležno upravno tijelo po ispunjenju uvjeta iz čl. 239. Zakona o socijalnoj skrbi.

Prema mjerodavnim propisima socijalne skrbi, stečajni upravitelj je bio dužan obavijestiti nadležno tijelo o prestanku rada-područnu ustrojstvenu jedinicu zavoda. Dužnost takovog postupanja propisano je odredbom čl. 239. st.1. Zakona o socijalnoj skrbi. Obzirom na ne postupanje zakonskog zastupnika stečajnog dužnika po odredbama čl. 239. st.1. Zakona o socijalnoj skrbi, nisu ispunjeni uvjeti iz čl. 239. st.2. Zakona o socijalnoj skrbi prema kojem će zavod korisnicima prije prestanka pružanja usluge stečajnog dužnika osigurati adekvatan

smještaj. Prema odredbi čl. 239. st.1. zakona o socijalnoj skrbi odgovorna osoba ustanove u ovom slučaju stečajni upravitelj dužan je barem 90 dana prije prestanka rada obavijestiti zavod. Dakle, kako korisnici stečajnog dužnika nemaju osiguran smještaj jer zavod nije obaviješten prema odredbi čl. 239. st. 1. zakona o socijalnoj skrbi nema uvjeta za prestanak rada stečajnog dužnika. Dakle, tek po postupanju zavoda iz čl. 239. st.2. Zakona o socijalnoj skrbi uz preduvjet da su ispunjeni uvjeti iz čl. 239. st.1. Zakona o socijalnoj skrbi, dakle po osiguranju drugog adekvatnog smještaja korisnika koji će osigurati Zavod bit će ispunjeni uvjeti za prestanak rada stečajnog dužnika.

Stečajni upravitelj navodi u svom izvješću da je obaviješten Centar za socijalnu skrb Jastrebarsko, no navedeno tijelo nije nadležno za postupanje prema odredbama Zakona o socijalnoj skrbi već je područna ustrojstvena jedinica zavoda u ovom slučaju Zagrebačka županija. Nema ujedno nikakvih podataka da su obaviješteni korisnici i članovi njihovih obitelji sve prema odredbama čl. 239. Zakona o socijalnoj skrbi. Dakle, nisu ispunjeni uvjeti iz čl. 239. zakona o socijalnoj skrbi pa stoga nema niti uvjeta za prestanak rada dok se navedeni uvjeti ne ispune. Tek po ispunjenju uvjeta iz čl. 239. zakona o socijalnoj skrbi nastupit će uvjet za pravne učinke odluke stečajnog suda o prestanku rada ustanove.

No kako se usluga uredno pruža i korisnici su zadovoljni nema štete koja bi nastala trećim osobama, vjerovnicima ili stečajnom dužniku u ovoj situaciji.

Ujedno u spisu postoje izjave korisnika odnosno članova njihovih obitelji iz kojih je razvidno da je stanje štićenika takvo da je zbog njihovog zdravstvenog stanja i dobi vrlo štetno raditi premještaj u drugi ambijent, jer bi takve radnje mogle dovesti do velikog šoka a moguće i smrtnog ishoda. To su naravno stvari koje svi gledaju kao usputne dok se njih direktno ne tiču, pa stoga pozivam sve uključene neka se pokušaju staviti i poziciju korisnika i njihovih obitelji u ovom slučaju, jer upravo i taj element subjektivnosti je preduvjet donošenja pravilne odluke u ovom stečajnom postupku.

Stoga je potrebno navedeno u svakom slučaju uzeti u obzir jer svaka odluka uvijek nosi i odgovornost za njene posljedice, pa bi stoga o istom trebao voditi računa i sud koji ima glavnu kontrolnu ulogu u stečajnom postupku i to primarno u odnosu na odluke vjerovnika u ovom stečajnom postupku koji su rukovođeni pobudama koje ne predstavljaju stvarne interese vjerovnika u ovom stečajnom a i svakom drugom stečajnom postupku.

Sada u ovoj situaciji jedini ispravi pristup bi bio zaključiti ugovor o zakupu koji bi trajao do zbrinjavanja štićenika u druge domove, ako je to uopće moguće, što u današnjim

uvjetima nije lako izvediva radnja jer domova ima malo a potražnja je velika. Ujedno kako se vodi niz parnica koje su vezane za ovaj stečajni postupak evidentno je da ovaj stečajni postupak ne može biti zaključen do okončanja navedenih parnica, pa stoga postoji jasan ratio da se poslovanje stečajnog dužnika nastavi dok traje ovaj stečajni postupak jer stečajni dužnik ima resurse i može nastaviti pružati usluge korisnicima koji su svi u svojim izjava potvrdili da su izuzetno sretni i zadovoljni sa pruženom uslugom. To je ujedno i jedini izvor prihoda stečajnog dužnika a time predstavlja i stečajnu masu iz koje će se namirivati vjerovnici po okončanju parnica koje su u tijeku.

Sadašnji vlasnik nekretnine/zemljišta na kojoj se nalazi objekt u kojem stečajni dužnik pruža usluge smještaja svojom korisnicima je sada prema podacima iz zemljišnih knjiga trgovačko društvo ZAGREB IZGRADNJA STAN J.D.O.O. , OIB: 16642599708, Ulica Zvonimira Cimermančića 3, 10000 Zagreb, Hrvatska. Pritom treba uzeti u obzir i činjenicu postojanja aktivnih zabilježbi niza parničnih postupaka predmet kojih je i utvrđenje prava vlasništva na navedenoj nekretnini, a što su sve okolnosti koje tvore jednu širu sliku ovog stečajnog postupka o kojoj je stečajni sud u svojoj kontrolnoj ulozi dužan voditi računa. To je ugovorna strana eventualno budućeg ugovora o zakupu. Bitno je za istaknuti da navedeno trgovačko društvo nije vjerovnik u ovom stečajnom postupku, što naravno ne utječe na mogućnost zaključenja ugovora o zakupu, ali njegov direktor je upravo vjerovnik koji je predložio i održavanje ove skupštine, iako za to nema potrebnu većinu glasova.

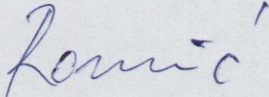
Postojeća stečajna upraviteljica obavlja poslove sukladno odredbama Stečajnog zakona i prema pravilima struke, stoga nema osnova za njenu smjenu kako to predlaže vjerovnik koji je predložio održavanje ove skupštine, koji svojim odlukama rukovodi ovim stečajnim postupkom od samog početka suprotno dopuštenim raspolaganjima stranaka o čemu je sud uvijek dužan voditi računa. Stoga je i prijedlog za smjenu postojeće stečajne upraviteljice isključivo predložen šikanozno bez obrazlaganja razloga zbog čega se smjena traži, što bi sud svojom intervencijom trebao spriječiti, to tim više jer je očito iz dosadašnjih radnji ovog vjerovnika koje su pobude razlog tih i takvih radnji.

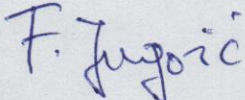
Tek po pribavi službenog očitovanja nadležnog upravnog tijela da su korisnici zbrinuti moguće je da odluka o prestanku rada ustanove proizvede pravne učinke. Sud bi trebao voditi računa da vjerovnik koji predlaže dnevni red ove skupštine i koji je poduzeo niz radnji u ovom a i drugim postupcima isto čini ne radi zaštite svojih prava i interesa kao vjerovnika već isključivo radi opstrukcije i nanošenja štete svojim („bivšim“) srodnicima (djeci, bivšoj supruzi

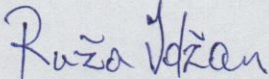
i unucima), a posljedično i svima drugima uključenima posredno i neposredno u ovaj postupak, o čemu bi sud također trebao voditi računa u dijelu odredbe o dopuštenim raspolaganjima stranaka opisanim u odredbama Zakona o parničnom postupku. Također sud je dužan voditi računa o činjenici da u ovom postupku postoje vjerovnici prvog višeg isplatnog reda. Stečajni sudac, a nakon što skupština vjerovnika donese odluku, ima ovlasti prema mjerodavnoj odredbi SZ-a odluku skupštine vjerovnika ukinuti, ako je odluka stečajnih vjerovnika u suprotnosti sa zajedničkim interesom stečajnih vjerovnika što je upravo i ovdje slučaj. Ovakvo stajalište je iznio i VTS RH u svojoj odluci Pž-5875/2008 od 7.10.2008. Dakle, stečajni sudac je dužan svaku odluku skupštine vjerovnika koja je donijeta preglasavanjem razmotriti tim više ako većinu glasova na skupštini ima stečajni vjerovnik koji provodi radnje isključivo u svom interesu, a odluke donesene na takav način su suprotne zajedničkom interesu (preostalih) stečajnih vjerovnika u svakom slučaju vjerovnika prvog više isplatnog reda.

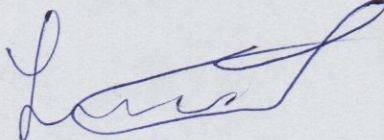
Po zakonito sazvanoj skupštini, ovdje potpisani vjerovnici su suglasni sklopiti predloženi ugovor o zakupu ako za ranije predloženu izradu stečajnog plana postoji konsenzus svih vjerovnika.

Vjerovnici:

Maja Romić, v.r.

Filip Jugović, v.r.

Ruža Jugović, v.r.

Mislav Ivančević, v.r.

David Ivančević, mldb. po zz, v.r.